

18, 16. 25, 7. 9, 24, 64. किसलय 5, 24, 10. चित्रकूट R. 2, 99, 10. कव्यवा-
हन 3, 22, 5. नवाम्बुद Ragh. 11, 80. प्रियगात्रभस्मन् Kumāras. 4, 34. न प्री-
त्यस्यैवं सुभगमपराद्धं युवतिषु Çāk. 87. °सलिलावगाह् adj. 3. प्रवात°
(उद्देश) 32, 16. तीरोपात्तस्तनित° (पयस्) Megh. 25, 77. Vikr. 26 (°सुभगं
besser als °सुलभं). बुद्धि R. 3, 28, 9. दिवसाः 22, 10. ललितललनाभोग°
(काल) Spr. (II) 127. 1920. स्वभावमहिम्न 1010. प्रकृतिसुभगाः स्वैरा-
लापाः 4218. एकाधारे सकलसुभगं दुर्लभं हि त्रिलोके 7607. सुभगाखेटू-
मित् Kathās. 15, 120. 23, 92. प्रगीतभृङ्ग° 35, 6. घोघसुभगा गङ्गा 49, 23.
Riāa-Tar. 3, 43. 226. 360. 4, 27. Praab. 11, 17. नयन° reizend für die
Augen Verz. d. Oxf. H. 145, b, No. 306, Z. 5. Megh. 9. अघण° für die
Ohren 11. Mālav. 39. स्थलितसुभगम् adv. Megh. 29, 43. सुभगम् als v. l.
für सुतराम् Çāk. 65, 17 schön so v. a. sehr, in hohem Grade. — c) sich
zu Etwas wohl eignend: चरपोपराग° (लातारस) Çāk. 80, v. l. — 2) m.
a) ein N. Çiva's H. ç. 41. Çiv. — b) Borax Riāan. 6, 241. — c) Bez.
verschiedener Pflanzen: = चम्पक, रक्ताम्लान und अशोक Riāan. im
ÇKDr. — d) N. pr. eines Sohnes des Subala, Fürsten der Gāndhāra,
MBh. 7, 6944 nach der Lesart der ed. Bomb. — 3) f. छा a) loc. pl. wohl
so v. a. in Lust, in Fröhlichkeit: एता (रात्रीः) धारुणिकेतारः सुभगासूय-
यन्ति Pāñāy. Br. 23, 1, 5. Comm. ergänzt प्रजासु oder नदीषु. — b) Bez.
eines fünfjährigen Mädchens, das bei der Fei der Durgā diese Göt-
tin vertritt, Annadākalpa im ÇKDr. unter कुमारी. — c) Bez. verschie-
dener Pflanzen: = सुवर्णकदली eine Musa Riāan. 11, 44. rother Ama-
ranth 10, 133. Glycine debilis 4, 18. = हर्वा (नीलहर्वा ÇKDr.) 8, 109.
Basilienkraut 10, 151. = प्रियङ्गु 12, 45. = कस्तूरी 47. = कैवर्ती und
करिद्रा Riāan. im ÇKDr. = वनमल्ली Dhany. 5, 79. Çabdar. im ÇKDr. — d)
N. pr. α) einer Tochter der Prādhā MBh. 1, 2554. Hariv. 12471. — β)
einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2636. einer Fee Tāran.
84, 227. — 4) n. Erdharz Riāan. 12, 42. — Vgl. गर्भ°, सौभाग्य u. s. w.

सुभगैकरणा P. 3, 2, 56. Vop. 26, 62. 1) adj. (f. ई) glücklich machend, be-
glückend AV. 6, 139, 1. °करणा किंचिदुपात्तरूपे ऽभवत् was (ein
Weib) glücklich machen konnte, etwas Bezauberndes Riāa-Tar. 6, 78.
— 2) n. das Bezaubern, Fürsichgewinnen (eines Weibes) Verz. d. Oxf.
H. 216, a, 10.

सुभगता (von सुभग) f. Beliebtheit, Eheglück Varāh. Brh. 24, (22), 1.
सुभगत्वं (wie oben) n. Glück, Wohlsin RV. 2, 21, 6. Pār. Gṛh. 1, 18.
Beliebtheit: सार्वजन्य Varāh. Brh. S. 75, 8. दाक्षिण्यमेकं °हेतुः 5. भवति
सुभगत्वमधिकं विस्तारिपरगुणस्य मुनस्य Spr. (II) 4552 (hiernach die
Uebersetzung zu ändern). °कर् Pāñāy. 3, 3, 5.

सुभगमानिन् adj. sich für beliebt haltend R. 2, 92, 25. Daçak. 85, 12.
सुभगंभविषु adj. etwa beliebt werdend P. 3, 2, 57. Vop. 26, 63. असुभ-
गंभविषु P. 6, 2, 160.

सुभगंभावुक adj. dass. P. 3, 2, 57. Vop. 26, 63.
सुभगंमन्य adj. sich für beliebt —, für einen glücklichen Liebhaber hal-
tend; davon nom. abstr. °भाव Megh. 92 (vgl. Praef. VIII).
सुभगम् (von सुभग), °यति verschönern, zieren Bhāg. P. 3, 15, 89.
सुभगसेन m. N. pr. eines Fürsten, von Schlegel aus Σοφραστονός ge-
schlossen, Ind. Bibl. 1, 248.

सुभगानन्दनाथ m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 1336.
VII. Theil.

सुभगोदय m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 108, a, 7 v. u.
सुभङ्ग m. Kokosnusssbaum Gaṛādh. im ÇKDr.
सुभट 1) m. a) = भट Söldling, Soldat H. 1404. Spr. (II) 2523, v. l. 3611,
v. l. 3939, v. l. Kathās. 48, 4. Riāa-Tar. 4, 703. Hit. ed. Johns. 2216.
Vtr. in LA. (III) 23, 20. — b) N. pr. verschiedener Männer Kathās. 44,
43. 58, 5. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 139, a, No. 276. — 3) f. छा N.
pr. einer Fürstin Riāa-Tar. 7, 180. °मठ ebend.
सुभटवर्मन् m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or.
S. 7, 26, Çl. 14.

सुभद्र 1) adj. (f. छा) prächtig, herrlich: सुभद्रमर्ष भोजनं विभर्षि RV. 8,
1, 34. संविद् 10, 10, 4. महेदधि MBh. 1, 8420 (समुद्र v. l. bei Nilak.).
°अवस् adj. Bhāg. P. 2, 4, 15. fg. कथा 3, 13, 47. भगवतो रूपम् 4, 8, 52.
मुख 11, 26, 20. — सुभद्रमुस्त Rt. 1, 17 werthlose v. l. für समद्रमुस्त. —
2) m. a) Azadirachta indica Juss. (निम्ब) Aush. 78. — b) ein N. Vi-
shṇu's H. ç. 64. Çabdar. im ÇKDr. — c) wohl Bein. Sanatkumāra's
Pāñāy. 1, 3, 83. 4, 13. fgg. 15, 22. — d) N. pr. α) eines Sohnes des
Vasudeva Bhāg. P. 9, 24, 46. — β) eines Sohnes des Kṛṣṇa Bhāg.
P. 10, 61, 17. — γ) eines Sohnes des Idhmagihva Bhāg. P. 5, 20, 2. 3.
— δ) des letzten von Çākjamuni zum Buddhismus bekehrten Man-
nes Burnouf, Intr. 78. 173. Lot. de la b. l. 335. Schiefner, Lebensb.
292(62). Hiouen-thsang 1, 337. — e) eines Berges Pāñāy. 1, 10, 40. — 3) f.
छा a) Bez. verschiedener Pflanzen: Ichnocarpus frutescens Ratnam. 27.
Curcuma Zedoaria Riāan. 6, 230. Prosopis spicigera 8, 33. Gmelina arborea
9, 35. = श्यामालता Çabdar. im ÇKDr. = घृतमण्डा Çabdar. ebend. — b) eine
Form der Dākshājanī Verz. d. Oxf. H. 39, b, 25. — c) N. pr. α) einer jüngeren
Schwester Kṛṣṇa's und Gattin Arjuna's MBh. 1, 2273. fg. 2449. 3830.
7919. fgg. 7, 1533. 2501. Hariv. 1954. 7708. Weber, Kṛṣṇa. 288. Bhāg.
P. 4, 10, 9. 13, 4. 9, 22, 32. 24, 54. P. 4, 2, 56. Schol. °पूर्वज्ञ Bez. Kṛṣṇa's
Pāñāy. 4, 1, 31. °कृष्ण Hariv. 8396. — β) einer der vielen Gattinnen
Durgama's Mārk. P. 75, 45. — γ) einer Tochter Balin's und Gattin
Avikshita's Mārk. P. 123, 16. — δ) einer Enkelin Rukmin's und
Gattin Aniruddha's VP. 4, 15, 21. — e) einer Tochter des Asura
Sumāja Katuās. 43, 333. — ζ) einer mythischen Kuh MBh. 5, 3610.
— 4) n. a) Heil (vgl. भद्र): सुभद्रं ते Bhāg. P. 4, 12, 23. — b) N. pr. α)
eines Kātvara MBh. 8, 2031. — β) eines von Subhadra beherrschten
Varsha im Plakshadvipa Bhāg. P. 5, 20, 3. — Vgl. सौभद्र.

सुभद्रक 1) m. a) Götterwagen Çabdar. im ÇKDr. — b) Aegle Marmelos
Corr. (बिल्व) Çabdar. im ÇKDr. — 2) f. सुभद्रिका a) ein best. Metrum:
4 Mal ————— Ind. St. 8, 377. — b) Freudenmädchen VS.
23, 18. — c) N. pr. = सुभद्रा Kṛṣṇa's jüngere Schwester Pāñāy. 3,
7, 32. — 3) n. ein best. Metrum: 4 Mal —————, —————
Colebr. Misc. Ess. 2, 161 (X, 7).

सुभद्राणी f. eine best. Pflanze, = त्रायमाणा Ratnam. 118.
सुभद्रेश m. der Herr (Gatte) der Subhadra, Bez. Arjuna's Tai. 2.
8, 17. H. 709.
सुभयंकर adj. grosse Furcht erregend, grosse Gefahr bringend MBh.
4, 180.

सुभयानक adj. grosses Grausen erregend: रत्नोसि MBh. 10, 59.